

Ramon Mirabet: «El concurs em va servir per saber el que no volia fer»

Preguntem al català per l'èxitós pas pel concurs televisiu francès 'Nouvelle Star'

Ramon Mirabet | Gaspar Morer

Abans de convertir-se en un dels músics estel·lars dels festivals de l'escena mediterrània i de fer-se viral amb la banda sonora d'Estrella Damm de l'estiu 2016, amb "Those Little Things", **Ramon Mirabet** ja feia temps que projectava una carrera musical a base de concerts i discos com *Happy Days* (Warner, 2013). El que desconcertarà els seus seguidors si encara no en són coneixedors, però, és el pas del català pel *talent show* francès *Nouvelle Star*. Al número Enderrock de novembre parlem amb ell sobre aquesta època en què es va convertir en un músic popular a terres franceses i com això li ha marcat la posterior trajectòria.

Com va acabar un noi de Sant Feliu de Llobregat a un *talent show* francès?

La meua és una experiència atípica perquè mai no vaig buscar intencionadament entrar en un *talent show*. Jo vivia a París per diferents circumstàncies personals. Havia mort la meua àvia i jo estava molt unit a ella, de manera que vaig sentir la necessitat de marxar. El 2009 ja feia tres anys que tocava pels carrers a tot Europa, i aquell estiu havia tornat a casa. Vaig tornar a marxar a l'octubre. La meua àvia era molt bohèmia i quan, d'anteriors viatges, li explicava que havia passat per París, deia que volia venir amb mi.

Mai no va anar amb tu a cap viatge?

No podia. Ja de gran, per temes de salut, anava amb cadira de rodes. Havia crescut amb el circ familiar i tenia una idea molt romàntica de la meua dèria de viatjar per Europa cantant al carrer.

Era una dona avançada al seu temps?

Totalment. Amb la família, vam decidir que una part de les cendres les tiràrem al Sena. Vaig ser jo l'encarregat de fer-ho. Aquell viatge va coincidir amb els càstings de *Nouvelle Star* del canal M6, un programa molt semblant a Operación triunfo. Els meus amics francesos em van animar a presentar-m'hi. Vaig creure que seria una bona oportunitat per poder viure una gran experiència. A París havia arribat a dormir a terra sense poder dutxar-me en cinc dies. I, en l'altre extrem, al final també vaig arribar a anar en una limusina.

A partir d'entrar al concurs *Nouvelle Star*?

Sí, vaig entendre el programa com una oportunitat per viure experiències que d'altra manera no hagués viscut mai. Però ni coneixia el programa, ni els membres del jurat... No sabia absolutament res d'on havia anat a parar.

Com recordes el pas pel programa?

L'experiència va ser brutal. Els càstings tenien uns índexs d'audiència molt elevats i ja abans de començar el concurs, la cadena em va fer un seguiment. Van venir a casa, a Catalunya, a fer un reportatge... Jo era el perfil de concursant que estaven buscant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=DDqdJCRTGis>

Què en vas treure de tot allò?

En l'àmbit humà, va ser brutal i ho tornaria a fer avui mateix. Musicalment, ho vaig patir una mica.

Per què?

Encara no havia trobat la meua veu com a músic. Feia tres anys que tocava al carrer, fent versions i encara m'estava buscant. Ara tinc molt clar que mai no faré reggaeton o flamenc, perquè no són els meus estils, però quan era al programa ho hagués fet tot. Em van penjar l'etiqueta del cantant llatí, amb tots els tòpics que això comporta i, en aquest sentit, vaig acabar una mica cremat.

I així i tot, vas arribar a la final.

Vaig acabar tercer, però també podria haver guanyat. Vaig tenir moltes ofertes, però no em sentia còmode. Vaig preferir tornar a casa i començar de zero. De fet, no he tornat a tocar mai més a França. No per res en concret, sinó perquè ha anat així. Participar en un talent show em va servir per saber el que no volia fer.